

А н и ч к а (влиза бързо, сепва се)

Ахъ! (Струмски става, туря ржце въ джобоветъ си и отива настрана. Малчева единъ мигъ стои като вцепенена и гледа Аничка. Следъ туй става и все като продължава да я гледа плахо, смутено излиза)

А н и ч к а (сѣда на мѣстото си)

Струмски

Аничке... вижъ какво... азъ ще ти обясня... Аничке... (Отива къмъ нея)

А н и ч к а

Махнете се! Ще викамъ!

(Аничка гледа въ една точка. Струмски се разхожда)

Струмски

Най-после човѣкъ може да се пошегува. Азъ често обичамъ да се шегувамъ тѣй. Нищо не е станало, Аничке, слушай моля ти се! (Тръгва пакъ къмъ нея).

А н и ч к а

Оставете ме!

(Струмски се отстранява. Аничка гледа като по-рано)

Любенъ (втурва се въ стаята)

Г-нъ директоре, полицията иде!...

Любенъ

Сждебния следователъ. Бай Рашко ме прати да ви кажа. Той имъ отвори, идатъ.